

استفاده از سلول بنیادی مزانشیمی در درمان: کیفیت یا کمیت؟

ناصر احمدبیگی‌lahijani*، دکتر یوسف مرتضوی**، دکتر مسعود سلیمانی***، آزاده امیدخدا****

نویسنده‌ی مسئول: زنجان، دانشکده‌ی پزشکی، گروه آسیب‌شناسی ymort@yahoo.com

دریافت: ۸۶/۲/۳۱ پذیرش: ۸۶/۴/۲۱

چکیده

سابقه و هدف: امروزه سلول‌های بنیادی مزانشیمی (MSCs) از بافت‌های مختلف انسانی از جمله مغزاستخوان جدأ می‌گردد. این سلول‌ها قادرت تکثیر نسبتاً بالایی داشته و به رده‌های مختلف سلولی با منشا مزودرمی و غیرمزودرمی تمایز پیدا می‌کنند و از این‌رو، امیلهایی را در درمان بیماری‌های مختلف به وجود آورده‌اند.

خصوصیات منحصر به فرد این سلول‌ها همانند منبع قابل دسترس، جداسازی راحت، تکثیر سریع، توانایی مهاجرت به بافت‌های آسیب دیده سبب شده است تا از این سلول‌ها در درمان بیماری‌ها و مهندسی بافت استفاده گردد. فراوانی کم این سلول‌ها در بدن و نیاز به تعداد زیاد آن‌ها در مصارف بالینی، تکثیر آن‌ها را در محیط آزمایشگاه اجتناب نایاب می‌سازد، اما تکثیر بیش از حد سلول‌ها قبل از پیوند می‌تواند منجر به پیری آن‌ها شده و ممکن است عوارض نامطلوبی را پس از پیوند برای بیمار در پی داشته باشد.

روش بررسی: سلول‌های بنیادی مزانشیمی از آسپیره‌ی مغزاستخوان انسانی جدا و کشت داده شدنک پس از پاساژ اول، برخی مارکرهای سطحی سلولی و قدرت تمایز آن‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت و پاساژ سلول‌ها تا نقطه‌ی توقف رشد ادامه یافت، سپس با تکنیک ساترن بلات پس از پاساژهای متعدد تغییرات طول تلومر، به عنوان نشان‌گر پیری در آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهد رابطه‌ی مستقیمی بین تکثیر سلول‌ها و کاهش طول تلومر وجود دارد؛ در اکثر نمونه‌ها طول تلومر پس از میانگین ۹ پاساژ به اندازه‌ی اکیلوپایز (kb) کاهش پیدا کرد که این امر نشان‌دهنده‌ی پیری این سلول‌ها به دلیل تکثیر زیاد در محیط *in vitro* می‌باشد.

نتیجه‌گیری: توصیه می‌نماییم برای استفاده از MSCs در مصارف بالینی بهتر است از پاساژهای اولیه استفاده شود. اگرچه تعداد این سلول‌ها در پاساژهای اولیه خیلی زیاد نیست ولی توانایی تکثیر، تمایز و لانه‌گزینی آن‌ها حفظ شده و احتمال این‌که این تعداد کم، پتانسیل ترمیم بافت را داشته باشند بیشتر از سلول‌های زیاد در پاساژهای انتهایی می‌باشد.

واژگان کلیدی: سلول‌های بنیادی مزانشیمی، طول تلومر، پیری سلولی

مقدمه

یکی از انواع سلول‌های بنیادی غیرخون‌ساز موجود در مغزاستخوان، سلول‌های بنیادی مزانشیمی می‌باشد. این سلول‌ها توانایی تمایز به رده‌های مختلف سلولی با منشا مزودرمی و غیرمزودرمی را دارا بوده و به همین دلیل گزینه‌ی

* کارشناس ارشد همایلوژی، دانشگاه تربیت مدرس

** دکترای تخصصی همایلوژی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی زنجان

*** دکترای تخصصی همایلوژی، استادیار دانشکده علوم پزشکی تربیت مدرس

**** کارشناس ارشد همایلوژی، دانشگاه تربیت مدرس